

ΑΠΟΦΑΣΗ 124/2016

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Καλλιόπη Λαδιά, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Λαμίας και τη Γραμματέα Κωνσταντίνα Βαρλάμη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Ιουνίου 2015 για να δικάσει, σε δεύτερο βαθμό, την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: ... του ..., κατοίκου ..., που παραστάθηκε δυνάμει της από 25-06-2015 δήλωσης του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του **Κωνσταντίνου Μπαρούτα**, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: ... του ..., κατοίκου ..., που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Γεωργίου Νίκα, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος με τη με αριθμό κατάθεσης ...-11-2012 αγωγή ενώπιον του Ειρηνοδικείου Μακρακώμης, που στρεφόταν κατά του εναγόμενου και ήδη εκκαλούντος, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, έκανε δεκτή την αγωγή με τη με αριθμό ...-12-2013 απόφασή του, εναντίον της οποίας ο εναγόμενος άσκησε τη με αριθμό κατάθεσης ...-02-2014 έφεση, για την οποία με την υπ' αριθμ. ...-02-2014 πράξη προσδιορισμού ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, με δική του επίσπευση, προσδιορίστηκε ως χρόνος συζήτησης η 28-11-2014, οπότε η υπόθεση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της ...-04-2015 και εκ νέου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά τη μετ' αναβολή συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τις απόψεις τους με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 466 του ΚΠολΔ., όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μετά το άρθρο 42 παρ. 1 του Ν. 3994/2011, αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 472, τα οποία δεν καθιερώνουν ειδική διαδικασία, αλλά θεσπίζουν απλώς ειδικές διατάξεις για μικροδιαφορές. Κατά τη διάταξη, δε, του άρθρου 591 παρ. 2 του ΚΠολΔ,

εάν η υπόθεση δεν υπάγεται στην διαδικασία στην οποία εισήχθη, το δικαστήριο αποφαινεται περί τούτου αυτεπαγγέλτως και διατάσσει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται, χωρίς να απαιτείται παραπομπή της υπόθεσης στην προσήκουσα διαδικασία, εκτός εάν η τήρηση της προσήκουσας διαδικασίας συνοδεύεται και από αντίστοιχη υπαγωγή της διαφοράς σε άλλο δικαστήριο ή την εφαρμογή διαφορετικών δικονομικών κανόνων, όπως η τήρηση προδικασίας που απαιτεί η διαδικασία κατά την οποία πρέπει να εκδικασθεί η υπόθεση και απέχει της περαιτέρω έρευνας της υπόθεσης μέχρι να γίνουν από τους διαδίκους όσα απαιτεί η προσήκουσα διαδικασία (ΕφΘεσ 422/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΡόδου 1/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 512 του ΚΠολΔ, οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων σε διαφορές που εκδικάζονται κατά τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 466 έως 472 είναι ανέκκλητες, ενώ από τις παρ. 1 και 2 περ. α' του άρθρου 904 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι η αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει, εκτός των λοιπών περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και βάσει τελεσίδικης απόφασης ελληνικού δικαστηρίου. Τέτοια περίπτωση συνιστούν οι κατ' αντιμωλία εκδοθείσες αποφάσεις επί μικροδιαφορών, που αποτελούν εκ γενετής τελεσίδικες αποφάσεις, αφού δεν υπόκεινται σε κανένα τακτικό ένδικο μέσο και είναι άμεσα εκτελεστές (ΕιρΧαν 5/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΡόδου 5/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, το επιτρεπτό των ενδίκων μέσων, που διαφέρει από διαδικασία σε διαδικασία, προσδιορίζεται τόσο από τη διαδικασία κατά την οποία πράγματι εκδικάστηκε η υπόθεση και εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, όσο και από εκείνη που έπρεπε κατά νόμο να τηρηθεί, αλλά εσφαλμένα δεν εφαρμόστηκε. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση που ειδική διάταξη νόμου δεν επιτρέπει την άσκηση ορισμένου ενδίκου μέσου κατά των αποφάσεων που εκδίδονται κατά τη διαδικασία που προβλέπει αυτή, διότι είναι δίκαιο και επιεικές τα σφάλματα του δικαστηρίου για το είδος της διαδικασίας που πρέπει να τηρηθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης να μην αποβαίνουν σε βάρος των διαδίκων (ΟΛΑΠ 5/1985 ΕλλΔνη 26, 440, ΑΠ 452/2000 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 5371/2006 ΕλλΔνη 2007, 540). Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη έφεση του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος στρέφεται κατά της με αριθμό ...-12-2013 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Λαμίας, που εκδόθηκε, αφού έγινε συζήτηση αντιμωλία των διαδίκων, κατά τις ειδικές διατάξεις των μικροδιαφορών επί της με αριθμό κατάθεσης ...-11-2012 αγωγής του ενάγοντος, που, όμως, είχε εισαχθεί για εκδίκαση ενώπιον του παραπάνω δικαστηρίου (μετά τη συγχώνευση σ' αυτό του Ειρηνοδικείου Μακρακώμης προς το οποίο η αγωγή αρχικώς απευθυνόταν] κατά την τακτική διαδικασία. Ειδικότερα, με την ως άνω αγωγή ο ενάγων ζητούσε να αναγνωρισθεί αποκλειστικός κύριος των αναλυτικά περιγραφόμενων σ' αυτήν κινητών πραγμάτων (ειδών εξοπλισμού επιχείρησης κρεοπωλείου] και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος και όποιος άλλος έλκει εξ' αυτού δικαιώματα να του τα αποδώσει, εκθέτοντας ότι τα διεκδικούμενα αυτά κινητά πράγματα περιήλθαν σ' αυτόν στις ...-01- 2011

δυνάμει αγοράς από τον εναγόμενο, με τον οποίο συνέταξε και σχετική έγγραφη σύμβαση πώλησης, αντί συνολικού τιμήματος 2.090 ευρώ και εν συνεχεία, μετά τη συντέλεση της σύμβασης πώλησης, παραχωρήθηκαν από τον ίδιο χωρίς αντάλλαγμα στον εναγόμενο πωλητή δυνάμει σύμβασης χρησιδανείου που συνήφθη μεταξύ τους, με την ειδικότερη συμφωνία ο τελευταίος να του τα επιστρέφει μόλις εκείνος του τα ζητήσει, παράδοση που ο αντίδικος αρνήθηκε παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του, νεμόμενος χωρίς δικαίωμα τα εν λόγω πράγματα έως την άσκηση της αγωγής. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφαση, έκρινε ότι με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή, που αρμοδίως κατά τόπο εισήχθη προς συζήτηση ενώπιον του (άρθρα 22 και 33 ΚΠολΔ], απαραδέκτως είχε εισαχθεί για να εκδικασθεί κατά την τακτική διαδικασία, αφού η επίδικη διαφορά αφορά σε εμπράγματα δικαιώματα ή τη νομή επί κινητών πραγμάτων, η αξία των οποίων δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 466 παρ. 1 του ΚΠολΔ ποσό των 5.000 ευρώ, με συνέπεια η προσήκουσα διαδικασία να είναι αυτή των άρθρων 466 έως 472 του ΚΠολΔ. Έτσι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 591 παρ. 2 του ΚΠολΔ, ορθώς βάσει των όσων διαλαμβάνονται στο προηγηθέν νομικό μέρος και όχι εσφαλμένα όπως παραπονείται ο εκκαλών - εναγόμενος, διέταξε αυτεπαγγέλτως την εκδίκαση της αγωγής με την ως άνω προσήκουσα διαδικασία, έχοντας προς τούτο υλική αρμοδιότητα, έκρινε νόμιμη την αγωγή και την έκανε δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, αναγνωρίζοντας τον ενάγοντα κύριο των διεκδικούμενων κινητών πραγμάτων και υποχρεώνοντας τον εναγόμενο να του τα αποδώσει, μετά από απόρριψη των ισχυρισμών του τελευταίου περί εικονικότητας της από ...-01-2011 υποσχετικής και εκποιητικής ταυτόχρονα δικαιοπραξίας. Εφόσον, δε, ορθώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εφάρμοσε τις διατάξεις των μικροδιαφορών στην κρινόμενη υπόθεση, επί των οποίων αποκλείεται ρητά η άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης (άρθρο 512 ΚΠολΔ], η κρινόμενη έφεση έχει ασκηθεί κατά μίας κατ' αντιμωλία εκδοθείσας απόφασης επί μικροδιαφορών, ήτοι κατά ανέκκλητης απόφασης, με συνέπεια αυτή να τυγχάνει απορριπτέα ως अपαράδεκτη (άρθρο 532 ΚΠολΔ], κατά παραδοχή και της σχετικής ένστασης του εφεσίβλητου.

Ενδεικτικό είναι ότι ο εκκαλών, στην από ...-06-2015 προσθήκη - αντίκρουση του, αντιφάσκει περί της ορθής ή μη εκδίκασης της υπόθεσης σύμφωνα με τις διατάξεις των μικροδιαφορών από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δεδομένου ότι στην πρώτη σελίδα αυτής (γραμμή 6) υποστηρίζει τη μία εκδοχή και στην τελευταία σειρά της ίδιας σελίδας την άλλη εκδοχή. Παρά τα όσα αβάσιμα διατείνεται, πάντως, ο εκκαλών, αληθές είναι ότι η μόνη περίπτωση κατά την οποία θα επιτρεπόταν η προσβολή της πρωτόδικης απόφασης με το ένδικο μέσο της έφεσης θα ήταν εάν η προσήκουσα διαδικασία που έπρεπε κατά νόμο να τηρηθεί πρωτοδίκως ήταν η τακτική διαδικασία και εσφαλμένα δεν εφαρμόσθηκε, εάν δηλαδή η

απόφαση είχε εκδοθεί κατ' εσφαλμένη διαδικασία, όπερ εδώ δεν συντρέχει Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η ασκηθείσα έφεση πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη λόγω του ανέκκλητου της εκκαλούμενης απόφασης και να καταδικασθεί ο εκκαλών στα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας λόγω της ήττας του, κατά παραδοχή του σχετικού νόμιμου αιτήματος του τελευταίου, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 176,183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τέλος, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 495 παρ. 4 εδ. ε' του ΚΠολΔ, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου κατάθεσης της έφεσης, ποσού 200 ευρώ, που καταβλήθηκε από τον εκκαλούντα (ήτοι το υπ' αριθμ. .../2014 διπλότυπο της Δ.0.Υ Λαμίας) λόγω της ήττας του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την έφεση ως απαράδεκτη.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εκκαλούντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του εφεσίβλητου, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του παραβόλου κατάθεσης της έφεσης, ποσού διακοσίων (200) ευρώ, που κατατέθηκε από τον εκκαλούντα (με αριθμό .../2014) στο δημόσιο ταμείο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στη Λαμία σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26/8/ 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ